

BEROEPSBELANGEN

PREFERENTIE VAN TANDHEELKUNDIGE SCHULD BIJ OVERLIJDEN

Collega Herckenrath meldt ons het volgende:

Voor eenige jaren kwam, op aanraden van zijn medicus, een patiënt bij mij, die ter verbetering van zijn kauwvermogen een kunstgebit moest hebben. De dokter achtte dit *in verband met zijn ziekte* gewenscht.

Ik heb die gebitten gemaakt, eenigen tijd later is de patiënt overleden.

De vordering die ik instuurde, belandde eerst bij een notaris, daarna bij een advocaat. Na eenige maanden kreeg ik van een anderen advocaat bericht dat ik op de uitdeelingslijst stond, *doch dat mijn vordering niet preferent was*, en aangezien de boedel was aanvaard onder benefice van inventaris werd het een proces, daar ik mijn vordering wel degelijk preferent achtte, en het ook voor de professie van belang achtte dit uit te laten maken. Ik heb dit proces gewonnen en wellicht is het van eenig belang de conclusies van het vonnis te publiceeren.

Deze luiden:

Overwegende, wat betreft het geschilpunt tusschen eischers en gedaagde, dat deze gedaagde voor zijne vordering, waarvoor hij in de rekening als concurrent schuldeischer voorkomt, terecht aanspraak maakt op het voorrecht, bedoeld in art. 1195, 3° van het Burg. Wetboek;

Overwegende dat immers, als door eischers niet weersproken, vaststaat, dat gedaagde's vordering betreft een kunstgebit, geleverd tijdens de laatste ziekte van den erflater en wel op uitdrukkelijk advies van diens huisarts met de bedoeling om stofwisselingsstoringen, door verlies van het kauwvermogen van den zieke opgetreden, zooveel mogelijk te herstellen;

Overwegende, dat, nu art. 1195, 3° van het Burg. Wetboek het daarmedoelde voorrecht toekent voor *alle* kosten van de laatste ziekte en deze bepaling blijkens de geschiedenis harer tot standkoming, ten doel heeft te voorkomen, dat de minder gunstige vermogenstoestand van den zieke hem de noodige verpleging en verzorging zoude doen ontbreken, voor de door eischers gewilde beperking tot de kosten van den geneesheer en den apotheker geen grond bestaat, te minder, waar het, gelijk hier, betreft kosten rechtstreeksch verband met diens ziekte gemaakt,

besluit enz.